

grupper, hvis vilkår bør være ens, uanset for hvilken styrelse arbejdet udføres, og da der i et vist omfang sker overgang fra styrelse til styrelse med større eller mindre intervaller i tjenesten, forekommer det sagligt velbegrunderet og ud fra administrative synspunkter hensigtsmæssigt, at overenskomster som de her omhandlede indgås af finansministeriet på generel basis.“

Finansministeren måtte principielt opfatte forholdet således, at staten ved overenskomstens afslutning „for det første forpligter sig til at anvende overenskomstbestemmelserne på alle beskæftigede indenfor overenskomstrådet, uanset om de pågældende er medlemmer af det kontraherende forbund eller de står udenfor dette — og de kan jo stå udenfor. Dernæst er det min opfattelse, at ændringer af en indgået overenskomst kun kan gennemføres efter aftale med parterne, og at ingen andre kan forhandle om spørgsmål, der falder ind under overenskomstens område.“

Angående spørgsmålet om pligten til at være medlem af H. og K.s arbejdsløshedskasse udtalte ministeren bl. a.:

„Ved en saglig vurdering af dette spørgsmål bør man for det første være opmærksom på, at det her drejer sig om en løst ansat personalegruppe i staten, hvis størrelse, som jeg tidligere har været inde på, varierer ret betydeligt under de skiftende konjunkturer, hvor afskedigelser og senere genantagelser hører til dagens orden, og hvor man iøvrigt ved personalepolitikken tilstræber også at tage et passende socialt hensyn, idet man har for øje de vanskeligheder, som de lidt ældre, men iøvrigt kvalificerede kontorfolk har ved at finde beskæftigelse indenfor det private erhverv.

Netop under disse forhold forekommer det mig, at spørgsmålet om arbejdsløshedsforsikring har en særlig betydning, og de herhen hørende bestemmelser i overenskomsten må betragtes på denne baggrund. Bestemmelserne går som bekendt ud på, at der fortrinsvis skal antages kontorfunktionærer, der er forsikret imod arbejdsløshed i en statsanerkendt arbejdsløshedskasse, og at det, såfremt der antages kontorfunktionærer, der ikke ved antagelsen er medlemmer af en sådan, skal tilkendegives de pågældende, at de skal søge optagelse i arbejdsløshedskassen.

Forsåvidt angår selve bestemmelsen, vil jeg understrege, at den alene vedrører arbejdsløshedsforsikringen, men ikke medlemskabet af H. og K., og jeg forstår derfor ikke ganske det i forespørgslen anvendte ordvalg om organisationstvang. Man er tilbøjelig til at identificere de to ting, medlemskab af arbejdsløshedskassen og medlemskab af H. og K., men dette er efter min opfattelse uberettiget. Ved en realitetsbedømmelse af bestemmelsen er der endvidere grund til at fremhæve, at da adgangen til at blive medlem af den pågældende arbejdsløshedskasse står åben for alle kontorfunktionærer, der opfylder de af lovgivningsmagten fastsatte almindelige betingelser for optagelse, indeholder bestemmelsen ikke nogen reel